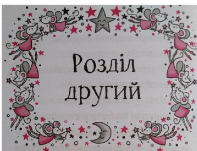

(продовження)

1. Розглянь зображення. Що на ньому відбувається? Як гадаєш, чи зручно переміщуватися таким способом?

Розділ другий

Наступного вечора ми з татком стояли біля вхідних дверей. Перед тим витратили близько двадцяти хвилин, вичищаючи зуби у ванній. Тато вбрівся в найкращий плац і навіть намастився гелем після гоління.

— Похід до стоматолога — неблизька подія, — промовив він. — Це буде весело!

Хоча на веселощі ніщо не натякало. Відчувти було таке, наче в животі скачуть жаби. А в школі я зовсім не могла зосередитися.

— Гарно вам провести час, — усміхнулася мама, цілуючи нас на прощання.

І ми з татом пішли. Надворі було темно, завивав вітер.

— Візьми мене за руку, — сказав тато. — Щоб не заблукати дорогою!

Ми разом здійнялися в повітря та піднесли аж до хмар. Я дуже любила літати, тримаючи татка за руку, адже він літає значно швидше за мене!

Ми розгинали нічне повітря, наблизившись до іншого краю міста, де поміж двома будинками пролягла крихітна алея.

— Це тут, — промовив тато, коли ми приземлилися на хідник.

Витріщившись у морок алеї, я здригнулася. Загалом я не боюся темряви, але тут відчуття були зовсім інші.

— Ходимо, — радісно запросив тато, штовхаючи мене вперед.

Я мільо прикинула до себе Рожевого Кролика, і ми рушили до кінця алеї. Там височів будинок з готичними арками-вісками. Над дверима висіла вивіска: «Стоматологія графа Верікулора». Усе було дуже ошатне.

— Я не хочу туди заходити, — раптом запанікувала я. — Не могу!

— Звісно ж, можеш, — переконував тато. — Тобі нема чого боятися.

* З'ясуй, що означають ці слова. Добери до них інші, схожі за значенням і запиши. Тобі може знадобитися словник! За потреби звернись до батьків.

Неблизький
Крихітний
Ошатний

Морок
Хідник